

Bilag 18.

SAMMENSLUTNINGEN AF LANDBRUGETS ARBEJDSGIVERFORENINGER

Den 13. februar 1964.

Under vort møde gårs dato med folketingsudvalget vedrørende Arbejdsmarkedets Tillægspension drøftedes bl. a. de praktiske vanskeligheder, som forslaget til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension vil forvolde vedrørende løsarbejdere, og da vi blev anmodet om at udarbejde et notat herom, skal vi tillade os at fremføre følgende:

Lovforslagets bestemmelse i § 11 om, at der skal betales fuldt ugebidrag efter mindst 30 timers ugentlig beskæftigelse, halvt ugebidrag ved en ugentlig beskæftigelse på 15-29 timer og intet bidrag ved en ugentlig beskæftigelse på mindre end 15 timer, finder SALA meget uheldig og upraktisk, og arbejdsministerens adgang efter § 2, stk. 3, til at træffe særlige ordninger angår jo kun en begrænset del af løsarbejderne og ikke løsarbejdere i almindelighed.

SALA har undersøgt dette spørgsmål hos vore medlemsorganisationer, i hvilken forbindelse vi skal oplyse, at SALAs overenskomstområder angår landbruget, herunder sukkerroedyrkerne, landmejerierne, konsummælkmejerierne, slagterierne, skovbruget, dræning, gartnerier, planteskoler, frugtavlere, gartnerens salgforeninger, pakkecentreler og frugtsalgforeninger, kartoffelsorteringscentreler, lucernetorrerier, maskinstationer, gulerodvaskerier m. fl. a.

På adskillige af disse områder vil problemet vedrørende løsarbejderne genere meget, fordi der ikke blot er tale om at beskæftige løst antaget arbejdskraft, men også om deltidbeskæftiget arbejdskraft. Rent faktisk

og i overensstemmelse med de nærmere regler i overenskomsterne er en hel del mennesker kun beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver i en del af den normale arbejdstid, f. eks. varierende fra 2 til 5 timer pr. dag. Det er således ikke usædvanligt at navnlig kvindelig arbejdskraft deler arbejdstiden mellem to arbejdsgivere, hvorved man får det forhold frem, at grundet på 15 timers reglen falder arbejderen helt uden for ordningen på begge arbejdspladser, eller måske stiller det sig sådan, at der på den ene arbejdsplads skal betales et bidrag, som regnet pr. time ligger betydeligt over det normale bidrag. I landbruget kan man i høsttiden under ustabile vejrforhold meget vel komme ud for, at en løsarbejder er beskæftiget i 1½ dag, og som følge heraf skal der ikke betales bidrag, hvorimod man efter at have beskæftiget en løsarbejder i 4 dage skal betale bidrag for en hel uge.

I øvrigt vil vi benytte lejligheden til at gøre opmærksom på de kombinerede arbejder, som navnlig findes inden for landbruget, f. eks. „familieakkord“, hvor mand, kone og eventuelt børnene i fællesskab passer et roeareal, eller hvor en fodermesterfamilie i fællesskab passer en besætning.

SALA er for sit vedkommende af den opfattelse, at bidraget bør ansættes pr. time, dog at der maksimalt betales for 45 timer pr. uge. Vi finder, at det må være mest retfærdigt og administrativt lettest. I denne forbindelse vil vi erindre om, at sygelønsbidragene ansættes pr. time, og det vil være